

Brevis Disquisition. contra Valerian. Magn. de A catholicorum credendi regulâ, Socinianus est, & Socinianorum sententiam proponit, quemadmodum vult celeberrimus Theologus Johan. Hoornbeek, ut supra diximus loc. citat.

6. Sic etiam non apertè explicant, An in Scripturarum interpretationibus Ratione utantur duntaxat tanquam mediò seu instrumentò, quò S. Literarum sensus indagatur, atque eruitur, an verò insuper tanquam normâ, secundùm quam omnis interpretatio dirigenda, & dijudicanda est; nisi idem ille Scriptor, qui postèrius hoc passim in libellò suo asserere videtur, & præcipuè cap. 7. Ubi, veram de normâ sententiam expositurus, sic habet; *Itaque negandum est, non esse aliam rationem certò cognoscendi veritatem in materiâ fidei, quàm præmissâ oratione consulere Spiritum S. ex sacris literis. Statuendumque Sacras Literas omnino normam esse controversiarum Fidei. Et hæcenus quidem solas, quatenus Traditiones non Scriptæ, quocunque tandem nomine veniant, penitus excluduntur. Cæterum ad S. Literarum autoritatem, & genuinam mentem dignoscendam, principia etiam illa, quæ Philosophica appellant, advocanda esse. Ac postquam Metaphysicam, Logicam, Mathematicam, Ethicam, Historicam ad intellectum S. Scripturæ convocasset, sic concludit. Hæc & similia, quæ nemini sano ignota sunt, statuendum est, esse fundamenta cognitionis nostræ, quoad autoritatem sacrarum Literarum, & quoad verum earum sensum. Quare qui istis, sive naturali ingenii bonitate sive experienciâ vel mediocriter instructus est; is & ipsas Scripturas, ex istis principiis sacras esse cognoscit, & quæ ad salutem sunt necessaria ex Scripturis nullò negotio dijudicabit.*

7. Reformati verò (ut ad illos redeam) non diffitentur quidem ad clariorum S. Scripturæ locorum intelligentiam requiri sanam mentem, à præjudiciis liberatam, pravis affectibus non occæcatam, & diligenter Dei verbum scrutantem; sed sufficere negant, nisi insuper, ut modò diximus, illuminatio Spiritus S. accedat. Sic etiam præter illam concedunt quidem, in obscuriorum locorum interpretatione, locum habere considerationem scopi, & occasionis uniuscujusque loci, subjectæ item materiæ, antecedentium, & consequentium; nec non collationem locorum similium; ac denique observationem absurditatum palpabilium alioqui secutararum, aliorumque id genus argumentorum, ac rerum indiciorum, ex quibus loci sensus dignoscitur: præterea etiam, adhibendam esse Rationem, tam si per eam facultas ipsa, quàm illius dictamina atque reperta denotentur. At facultatem tantùm admittunt tanquam subjectum, aut instrumentum; quod S. Literas percipiat intelligatque: reliqua omnia tanquam medium seu instrumentum, quò sensus S. Scripturarum indagetur, ac eruatur: neutiquam verò hæc aut illam tanquam argu-